

Udvibelse, at Flaaden under hurtigt Krigsberedskab ikke favner de allernødvendigste Befalingsmænd; men Hensynet til de økonomiske Krav har paa den anden Side bevæget Ministeriet til at søge at begrænse baade Officerernes og Underofficerernes Antal saameget, som det vel er muligt. En yderligere Begrænsning af de faste Kammer maan anses for meget betænkelig, naar man ser hen til, hvor ringe Uddannelses tiden er for de Værnepligtige, og hvor kort en Tid af Aaret der gjenemsnitlig tilfalder navnlig de ældre Befalingsmænd som Ovelsestid. Det Antal Officerer, der bringes i Forslag, er holdt i nøie Overensstemmelse med den tabellariske Overtigt i Bilag II. over Befalingsmændenes Fordeling, og det fremgaar heraf, at der end ikke er taget Hensyn til de mangfoldige Coeventualiteter, som i Krigstid kunne stille Fordring om at have enkelte erfarne Officerer udover dem, der forud ere paareguede. Ligeledes er Antallet af faste Lieutenanter holdt endel lavere end ønskeligt, og dette er sket dels af Hensyn til Økonomiens Fordringer, dels fordi som anført i Forslæggelsesforholdene vilde blive overvættede ugunstige, naar Antallet yderligere forøgedes, uden at Antallet af Kapitains- og Kommandørsposter samtidig blev gjort større.

Naar der saaledes i det opførte Antal Befalingsmænd ikke indbefattes nogensomhelst Reserve, sker det i Haab om, at de fornødne Kræfter, der maatte skorte paa, ville kunne aases fra Uddele, der ikke ydeligt træde i aktiv Tjeneste, idet man maa gaa ud fra, at ikke alle Flaadens Skibe ydeligt efter Fredsbrudet kunne være kampberedte med den meget lille Fredsflot, hvorpaa Søværnets Ordning gjenemgaaende er bygget.

Der har i tidligere fremlagte Forslag været nogen indbyrdes Uoverensstemmelse med Hensyn til Antallet og Fordelingen af de høiere Stabs-officerer; i det nærværende Forslag har man indskrænket sig til at foreslaa 2 Admiraler, hvoraf den ene skulde være Flaadens Chef, og den anden Chef for Orlogsværftet. Begge disse Stillinger have en saa stor Betydning, og de vedkommende Officerer indtage en saa høj Embedsstilling over Flaadens øvrige Befalingsmænd, at de baade i Forhold til deres Egne og til Fremmede bør betegnes som Admiraler. Naar man tidligere har ladet Værstschefen være Kommandør, er det sket, fordi man derved antog at saa friere Hænder ved Postens Betjættelse; men denne Frihed affikeres ikke, fordi man giver Vedkommende en Grad, der svarer til Betydningen af hans Stilling, og dette vil kun frembyde Vanskeligheder, saafremt man maatte komme til Ørtjendelse af, at man havde gjort et uheldigt Valg; men netop deri, at den Officer, der udnævnes til Værstschef, bliver Admiral, skulde der synes at ligge en Betryggelse for, at Valget kun vil ske med den modneste Overveelse. Værstschefen er den af Marinens hjemmeverende Officerer, som staaer i Forslagte Lovforslag m. m.

hyppigst og stadigst Forbindelse med de fremmede Orlogsmænd, som besøge Landet, og alene heri ligger der en meget stærk Opfordring til at lade hans Stilling til Søofficerskorpset svare til den, der indtages af de Officerer i fremmede Mariner, der besejle lignende Stillinger, selv i mindre Havne.

I Indledningen til Motiverne findes nærmere angivet de Grunde, som have ledet til, at man i Lovforslaget har opført et særligt Maskinkorps, ligesom dette Korps's Størrelse fremgaar af den tabellariske Overtigt i Bilag II. og er nærmere omtalt ovenfor. Da Maskinkorpsets Personale, som anført i Lovforslaget, iland gjør Tjeneste under Haandværkerkorpset, vil det forøgede Antal faste Maskinister og Fyrbødere, som foreslaas, kun stille et ringe finantzielt Krav, idet en tilsvarende Reduktion vil finde Sted blandt de private Haandværkere paa Værftet. Antallet af faste Fyrbødere, som efter den tabellariske Overtigt burde være 150, har man med dette for Die ment at burde nedsette til 100 for at være istand til at beskæftige dem iland ved Værftets Arbejder.

Svarende til de nuværende Mesterværende er der i Lovforslaget opført Graden „Undermaskinmester“ for at stille de Paagældende lige med Værftets Undermestere, som Tilfældet var, førend den nuværende Lov om Søværnets Ordning traadte i Kraft. Grunden hertil ligger i de langt større Fordringer, der nu fremfor tidligere som Følge af Dampkraftens store Udvidelse bør stilles til Flaadens Maskinpersonale. Undermaskinmestrene skulle benyttes som 1ste Maskinmestere i Flaadens mindre Skibe og som 2den Maskinmestere i selv de største Skibe og skulle saaledes udføre Tjenester, som paalægges dem et stort Ansvar, og hvis Betydning staaer i stærk Modstætning til den underordnede Stilling, de fortiden indtage i Krigsstibene.

Endvidere er opført 20 Overtfyrbødere, der væsentligst skulle gjøre Tjeneste som Værtere ombord for de værnepligtige Fyrskiff.

Under den nuværende Ordning faar Flaaden de nødvendige Hornblæsere fra Underofficersskolen, hvor samtlige Elever derfor undervises i at blæse paa Horn. Den Maade, hvorpaa Hornsignalerne herved blive udførte ombord, har i Reglen været saa lidt tilfredsstillende, at man allerede af den Grund maa anse Oprettelsen af en fast Stamme af virkelige Hornblæsere som meget ønskelig. Men dertil kommer endnu, at den som en bydende Nødvendighed fremtrædende Forandring i Undervisningsplanen for Underofficersskolen, hvorved den Del af Skolens Elever, hvoriblandt Hornblæsere sædvanlig ere udtagne, ville blive udsendte til samlet Ovelse i et mindre Seilskib, vil umuliggjøre, at man i Fredstid kan benytte Elevernes Tjeneste ombord i Krigsstibene. I § 27 er derfor opført ved Løhusafdelingen i Alt 10 Hornblæsere. Dette